

* **Dovoz riža preko Švice onemogočen.** Švicarski listi poročajo, da Francija ne preje dovoliti izvoza riža v Švico, dokler se švicarske oblasti formalno ne zavežejo, da se tudi v takozvanem kompenzacijskem prometu ne bo izvažal riž v Nemčijo in Avstrijo. Švica je že nekaj vagonov riža poslala na Nemško in v Avstrijo, in sicer v zameno za krompir, oziroma sladkor. Zadnja dva meseca ni dospelo iz Francije nič riža v Švico, iz Italije pa že dalj časa ne. Francija je nedavno dala dovoljenje za izvoz več tisoč ton riža iz Marsilja, a iz navedenega vzroka je dovoljenje v zadnjem hipu preklicala. Jamstvo, da se riž ne bo naprej oddal, zahteva Francija brez ozira na uvozno kontrolo potom uvoznih trustov, katerim v Parizu pripisujejo veliko manjši pomen, nego v Londonu. Angleška namera, da bi se v Švici ustanovil uvozni trust, ki bi gledal na to, da bi se živila in drugo razno blago, ki bi se uvažalo iz Anglije in njenih kolonij, pod nobenim pogojem ne izvažalo v Nemčijo in Avstro-Ogrsko, v Švici ni našla sprejemljivih tal. Pač pa se je tak trust ustanovil na Nizozemskem, vsled česar je nadaljno uvažanje živil iz Holandske ali preko nje skoraj izključeno.

* **Velik požar v Ribnici na Kranjskem.** V petek, dne 23. julija, proti večeru je izbruhnil v kraju Mlaka v trgu Ribnica na Kranjskem grozen požar, ki je v kratkem času upepelil nad 40 hiš. Pogorela so tudi gospodarska poslopja, napolnjena z dragocnim žitom. Celotna škoda znaša nad pol milijona. Mnogo gospodarjev niti ne ve za nesrečo, ker so na vojski. Zažgali so baje otroci.

* **Svinčenke na krožniku.** Iz Gorice poročajo z dne 23. julija: Nekje sredi mesta so komaj vstali od mize, ki je stala blizu vrat na hodnik v drugem nadstropju. Lohom se je mogoče zdelo, da je bilo kosilo zelo borao, zato so pa poslali otrokom še eno „porcijo“ v obliki — svinca. Seveda, če bi bila ta mala stvarca svoj namen dosegla, bi otroke lahko za vedno nasitila. Ampak bila je zelo previdna in razlila svojo jezico najprej na steno, potem pa prišla z vso eleganco, otrokom v največje veselje — na krožnik! Pač redek slučaj! Krožnik je ostal popolnoma nepoškodovan.

* **Pogrešajo se: Franc Brunšek,** ki je služil pri 48. bramb. pešp. št. 26, vojna stotinja št. 9, vojna pošta št. 48. Odšel je na na bojni polje kot novinec meseca februarja. Zadojč je še pisal dne 16. marca. Njegovi tov. riši in sobojevniki se presijo, če je mogoče kateremu kaj znano o njem, naj blagovoli sporočiti njegovi sestri Ivani Brunšek, št. Andraž št. 54, p. Velenje.

* **Dijaški kuhinji v Mariboru** so nadalje darovali: Okrajna Posojilnica v Ormožu 20, Posojilnica na Slavi 20, neimenovan 7, župnik Ivan Zdravec 10, župnik Janez Lorbek 6, kapitan Franc Rampre 30 kron; mesto venca na grob št. g. kanonika Jakoba Kavčič so darovali: stolni župnik Franc Moravec 10, dekan Josip Čížek 50, divizijski župnik Alojz Čížek 20, prof. dr. Anton Medved 10, prof. Ivan Vreže 10, prof. dr. Franc Lukman 10, razpisatelj dr. Anton Jerovšek 10, prof. Anton Kolarič 10 kron; mesto venca na grob št. g. dr. Franca Fouša sta darovala prof. dr. Franc Lukman in prof. dr. Anton Medved vsak po 10 kron. Vsem priročni: B. g. plat!

* **Maribor.** Dne 21. julije je pri viaduktu med postajo Pesnica in lajterberškim predorom tovorni vlak povozil črnovojnika Franca Partljiča, ki je bil tam na straži. Tovorni vlak je obstal in ga zapeljal v Maribor. Partljič je že med potjo umrl, ne da bi se bil zavedel. Ponesrečeni je bil rojen 1. 1875 pri Sr. Martinu pod Vurbergom. Zapustil je vdovo s tremi nepreskrbljenimi otroci. Partljič si je sam kriv nesreče, ker je stal preblizu proge.

* **Maribor.** Kakor smo izvedeli, je bilo v nedeljo, dne 25. julija v Mariboru pokopanih 18 vojakov, ki so umrli vsled dobljenih ran, deloma pa vsled drugih bolezni. V pondeljek pa so zopet pokopali 4 vojake.

* **Slivnica** pri Mariboru. Umrli je po štirimesečni bolezni v Hotinji vasi pri svojih stariših gđe. Mimika Snuderl, stara 18 let. Pokojna je obiskovala dve leti žensko samostansko učiteljsko in dovršila lani enoleten trgovski tečaj v Mariboru z odliko. Služila je na to kot stenografistka pri dr. P. in letos kot kontoristka v večji trgovini na Ptuj, kjer je zbolela in kljub obilni zdravniški pomoči morala rano umreti. Na god sv. Ane popoldne so jo spremili č. z. župnik s katehetom, učiteljstvo z učenci, tovarišice in sosedi na tukajšnje pokopališče. Bila je veselje in ponos starišev, učiteljev in tovarišic. Blag ji spomin!

* **Sv. Jurij ob Pesnici.** Med tukajšnjimi rakami ujetniki, ki prav pridno delajo na poljih, je zadnjega junija eden umrl na trebušnem legarju. — Izmed naših vojakov je Miha Rat pri vjaki h zbolel in umrl, Ant Ledinek iz Gor. Pesnice pa je 1. julija padel v boju ob Soči.

* **Ljutomer.** Milo je zapel zvon dne 22 in 23. julija v radomerski kapeli ter naznanjal daleč okrog, da je umrl v Budimpešti v bolnišnici Janez Sonnenwald, ki je služil pri 87. pešpolku na s vernem lojišču. Bil je ranjen dne 5. junija od šrapnela v križ. Nato se ga je lotil tifus, vsled katerega je umrl. Rajni zapuščala žena in dveletnega otroka. Njegova edina želja je bila, s svojimi domačimi še govoriti pred smrtjo, a ni mu bila izpolnjena. Lohka mu b. d. taja zemlja!

* **Sv. Miklavž pri Ormožu.** Milo so poprejšnji teden zvonovi naznanili prelepi miklavževski župniji, da je nemila smrt pokosila blagega mladeniča Frančka Pušenjak. Padel je na severnem bojišču v najlepši dobi, star 20 let. Ruski šrapnel mu je dne 13. junija naglo pretrgal nit mladega življenja. Dne 15. junija zvečer pa je bil na bojnem polju pokopan. Lepo je bilo njegovo življenje, zato je bila tudi gotovo srečna njegova smrt. Pokojni Franček je bil blaga duša, prijaznega značaja, zato so ga spoštovali in ljubili vsi, ki so ga poznali. Njegove drage stariše, ki bridko žalujejo za svojim sinom, naj tolaži mili Bog. Dragi Franček! Rahlo naj te tuja zemlja krije,

luč nebeška naj ti sije, mir in pokoj naj ti bo; kmalu nam tud' ura bije, da se s tabo snidemo!

* **Velika Nedelja.** V velikih bojih v Galiciji okrog Lvova je bil težko ranjen Franc Mlakar iz naše župnije. Ruska granata mu je zdrobila desno nogo pod kolenom, da so mu jo zdravniki morali odrezati. Hrabrega junaka pomilujemo in želimo skorajšno ozdravljenje in srečno vrnitev v krog svojih domačih. Njegov krat Janez se pa bojuje na italijanskem bojišču.

* **Sv. Kunigunda na Pohorju.** Jožef Sadek, tukajšnji posestnik, je v začetku vojske odšel na bojno polje. Zadnje njegovo pismo to bojišču je bilo z dne 1. novembra 1914. Potem pa ni bilo več ničesar slišati o njem. Sedaj je pa njegova žena prejela od njega dopisnico, katero je pisal iz ruskega ujetništva. Sadek piše: „Draga žena! Pisal sem ti že pismo dne 1. maja t. l. Raznih podrobnosti ni mogoče pisati. Drugače nam ni velike sile, samo zdravja primanjkuje. Pa upam, da nam dobrotljivi Bog še da zdravje in mir, potem pa srečno vrnitev. Vem, da me pogrešate pri preobremenem delu, pa ne morem pomagati. Pomagaj nam Bog! Vse naj bo v njegovo čast. V tem imenu te pozdravlja tvojo moč Jožef, ujetnik v Taškentu v Srednji Aziji.“

* **Pohorje.** Iz ruskega ujetništva iz mesta Simbrsk ob sred Volgi je ušel dne 29. junija, ko je kopal jarke, nekdanji janski vinčar Franc Murko. Nad Kavarijo pri Sav. Lkija je prišel kot bradat Avstrijec dne 7. julija k nemški fronti. Med potjo je jedel bakovo listje. Tam so ga pa pogostili, fotografirali, obliki, oblekli in mu dali papirje. Na desni rki ima vžgano ime svojega regimenta in avstrijskega ora. Iz Tešina v Šleziji so mu druge dokumente poslali v Čelje njemu pa dali petaj tist do Celja. Veliko zanimivega ve povedati.

* **Smartno pri Slov. Gradcu.** Konečnik Janez, prideljen oddelku strojnih pušk, piše s severnega bojišča, na katerem se nahaja zdrav že deseti mesec, svojim starišem v Smartnu: „Dragi stariši! Sprejel sem se le dne 28. aprila štiri zavoje cigarete, katere ste mi za Veliko noč poslali. Hvala! Pišete mi, če imam kaj znancev tukaj. Naznanim vam, da so prišli kovi, izmed katerih jih precej poznam. Kar je mojih krenkar v moji bližini. Krenkar je radi svoje hrabrosti postal narednik; ker pa tudi jaz ne držim rok križem, sem si že tudi zaslužil srebrno drugega razreda. Drugega pa vam ne bom opisoval, ber tako v časniku dovolj; le tega berete o našem hrabrem polku št. 87.“

* **Dramlje.** Hul vihar s to'ro, vendar brez velike škode je daval dne 14. julija. Vsi pridelki se kažejo dobro — Čelno kape o Maere božie je postavil v Svetelki Martin Gaber. Krenkar Fr. te Šolice je opustil krmo.

* **Dramlje.** Padli so na vojski z Italijanom: fant Fr. Korosec in J. J. Arzenšek iz Raibora ter Florijan Rajh iz D. b. a, oženjen v Šentjurju. Naj vrlim domobranec sveti večna luč! B. ti se je b. d. da je padel pridni fant Jakob Anderlah iz Laz. Kar pride na sv. Magdalene dan zlata vredna dopisnica, da še živi. Ranjen in ujet je v Samari na Ruskem, tam daleč južno od Moskve proti Kaspiškemu jezeru. — trebnj e ar. ran en je Jako. Jesenek, v nego ta Jernej Kežah. — B. u. ce. v iz Gorci imamo 10. — Ruskih ujetnikov za delo je n. p. o. e. d. e. h. 25. — Bog povrni dobrotnikom, ki so za oslepele vojske darovali 43 K.

* **Mal kamen.** Dne 9. julija je pridela k nam stranska toča. Uničila nam je večinoma vse poljske prideleke in vizograde. Ker je žito ravno najlepše zorelo, bila je ta nevihta za nas velik strah in jok. Reševina in stokanje je sedaj pri nas. Kaj bo z živili? Niti semena za pridojo etev nimamo. — Dne 12. julija penoči je pa obikala Malikamen in Velikikamen naka tinska drubal. Trgala je z oken železna omarja in vlomila v več kleti ter pokradla vse, kar ji je prišlo pod roke. Napravila je za več tisoč kron škode. Zandarne ija vzmoviče zaslehlje.

* **Sv. Frančišek Ksaverij.** Jožef Ugovšek, kateri se je od 12. avgusta 1914 neprestano bojeval v Galiciji ter je sedaj v Miškolecu na Ogrskem, piše sledeče: „Mi smo sedaj tukaj in smo upali, da ne bomo dolgo; ker je pa bolezen nastala med nami, ne vemo nič, kaj se bo zgodilo. Naznanim vam, da je tukaj huda vročina, a Ogrji so skopji, da Bog pomagaj! Če bi bili mi Ogrji, bilo bi nam boljše. Pivo so za 10 vinarjev podražili. Ko smo prišli v gostilno na guljaš, je stal isti 1.80 K za Slovence. Tudi so nas med posamezne kmete dali v delo. Jaz sem na prvi nekemu kmetu trikrat drv pripeljal z vojaškimi konji. Potem sem ga poprosil, naj mi skuna za večerjo novega krompirja. Res, dal mi ga je, a moral sem mu zanj plačati 40 vinarjev! Bil je veliki posestnik. Eno leto smo gonili sovražnika, da se ni polastil Ogrske, in sedaj smo našli tu na Ogrskem tako „zlahtna“ srca. Z Galiciji so nam bili tamošnji ljudje veliko bolj naklonjeni.“

Zadnja poročila došla v četrtek, 29. julija.

Najnovejše avstrijsko uradno poročilo.

Uradno se razglša:

Dunaj, 28. julija.

Rusko bojišče.

Položaj je nespremenjen. Sovražnik je med Vislo in Bugom pri Sokalu na več krajih hudo,

toda brezuspešno napadal in odgovarjal na naše napade. Zahodno od Iwangoroda je bil sovražni sunek odbit v našem ognju.

Desetdnevna bitka na Goriškem končana. — Laške

izgube znašajo 100.000 mož.

Včeraj so nekoliko pojenjali tudi italijanski napadi na Doberdobsko gorsko planoto. Mestoma je pa bil hud artilerijski ogenj, sicer so pa napravili le samo posamezne slabe sunke, ki so bili brez težave odbiti. V bojih v velikem obsegu je s tem nastal odmor.

Kakor prva, se je končala tudi druga še silnejša bitka na Goriškem s popolnim porazom napadajočega sovražnika, ki je tokrat vrgel na bojišče na prostoru, širokem približno 30 km, med goro Sabotin in morsko obaljo, sedem armadnih zborov z najmanj 17 infanterijskimi in miličnimi divizijami. Sovražnik je hotel predreti za vsako ceno brez ozira na žrtve glede vojaštva in vojnega gradiva. Celokupne italijanske izgube v tej bitki se cenijo na 100.000 mož.

Sele zgodovina bo ocenila junaške čine naših zmagonosnih čet v tej bitki in njihovih vodij. Neomajeno in neomahljivo še stoje vedno tamkaj, kjer so — sovražnika pričakovale pred dvema mesecema. To ne velja samo za postojanke na Goriškem, za katere sta se vršili dve vroči bitki, ampak tudi za našo celo južno-zahodno bojno črto, katero smo si izbrali za obrambo.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, podmaršal.

Italijani izgubili 180.000 mož.

V prvi bitki na Goriškem so Italijani izgubili 80.000 mož. Naši so jim tedaj pobili 8 do 10 infanterijskih divizij. V drugi bitki, ki je trajala celih 10 dni, to je od 18. do 28. julija, je Italija postavila proti nam na Goriškem 40 infanterijskih divizij, od katerih je 17 divizij po naših četah pobitih. Mrtvih, ranjenih in ujetih Italijanov je sedaj 100.000. Skupne italijanske izgube v obeh bitkah značajo torej okrog 180.000 mož. A kljub tako strašnim izgubam Italijani naših postojank niso mogli zavzeti.

Zopetni napad na Italij. obal.

Dunaj, 28. julija.

Uradno se razglša:

Dne 27. julija zjutraj so avstrijske lahke križarke in torpedni čolni uspešno napadli italijansko železniško progo od Jakina do mesta Pesaro in so obstreljevale kolodvore in postajne skladišča, hiše in železniške mostove na tej obali z dobrim uspehom. Več lokomotiv in večje število železniških vozov je bilo razrušenih. Železniško skladišče v mestu Fano je začelo goreti, nakar se je izvršila močna razstrelba. Istočasno so naši morskimi zrakoplovi uspešno obmetavali kolodvor, artilerijsko vojašnico in druge vojaške predmete v Jakinu z bombami, pri čem je bil velik kolodvor za premikanje vlakov močno poškodovan. Mnogo železniških vozov je uničenih. V skladišču za petroleje je nastal ogenj, ki se je videl 30 km daleč. Vse avstrijske vojne ladje so se brez kakih izgub zopet vrnile. Sovražne bojne ladje se niso pojavile. Mornariško poveljstvo.

Italijani zasedli otok Pelagruš.

Iz Berolina se poroča, da so Italijani zasedli majhni in popolnoma brezpomembni avstrijski otok Pelagruš v jadranskem morju, ki leži med Dalmacijo in severno Apulijo.

Najnovejše nemško uradno poročilo.

Berolin, 28. julija.

Med Mitavo in Njemenom je včeraj prišlo kakih 1000 razkropljenih Rusov v nemško ujetništvo. — Severno od mesta Serok, na obeh straneh Narewa, in južno od Nazielska so Rusi najhujševali svoje protinapade, ki pa so se popolnoma ponesrečili. Sovražnik je pustil tukaj in pri Rozanu 2500 ujetnikov in sedem strojnih pušk v nemških rokah. Pri Varšavi so nemške čete zahodno od mesta Blonje z naskokom zavzele kraj Pierunow. V okolici južnozahodno od gore Kalvarije se še vrše boji.

Položaj nemških čet na jugoizhodnem bojišču je nespremenjen.

Resni nemiri v Indiji.

V angleški Indiji so izbruhnili hudi nemiri zoper Angleže. Vstaši morijo Evropejce in ropajo. Angleška vlada je proglasila v krajih, kjer so izbruhnili nemiri, vojno stanje.